А защо ги исѣдиха? - Ако сѣдимъ сто годѣ
по веденѣто ми — пъ какъ грѣхъ мя да вы-
ими по добръ песя пада мъне по реченни-
ятъ общини — защо время лгаварѣ такъвъ
работи: който могаръ да слуграръ като урокъ
на другитѣ общини, защото като ся прибираръ
въ Монастиръ нашитѣ старцы вмѣсто да ги
помѣмираръ, или и даръ и да ги наказраръ,
тѣ ими даваръ още по добръ таксидъ, ка-
то че листове искаръ да докажраръ на тѣзи, кой-
то сѣ ги исѣдили, ги въ ти исѣдихтѣ, на-
ный намерихме по добрѣ мяста и сѣдова
какъ искаръ да покажраръ? - не ли въ най пре
въходенъ стѣпень, тиранъ на разрушаемай
кара Казанъ! а колкото за учение-то нъ тако
гиданъ; вистина тѣ отъ въ ръ на ди-
шанѣтѣ епохи защото знаръ да четаръ отъ
край до край на устѣ. Помилуй мя боже!
учено учено учено и такъ учено духовенство
и тръгва вай Славейкъ! а за да ся пре
нахе тая голѣмъ недостатъкъ който съ цѣлъ
ва въ народа по — тръгва Власия и сѣдъ и отъ
то на всякитѣ болгаръ ми общини та да
напрѣвѣръ една Семинарий, и не надрѣ мѣдъ
по въ нашей Монастъ, защото то е въ голѣмо поло-
жение си е центръ, на всякитѣ пътища а по
прехода ще ся обдоврѣ най добаро, въ кото
семин. да има и тогарщия отъ гдѣ да може
да ся издаваръ различни книжки отъ духовно
съдържание — а още и едно перно дяческо духо-
вно спасание: та като дойдаръ да има ку
де видѣръ и отъ ку да ся попуваръ душевно
а не като сега да ги хвъргаръ въ по голѣмо зо-
лугърдения, като ги водѣръ ги пещерята да ся
провикаръ — горе за избавление на грѣховетѣ!
Тукъ сѣмъ принуденъ да ви забелѣжа едно
добро важно, тое: когато иска нѣкой отъ
младѣ момъ да излезе вънъ, като ивма въ Мон.
да ви ги сѣ Монасѣр изрдение тѣ като му
непознаваръ прошение-то монаръ да го поча-
ка два-три пъти, най после сѣ склони
само да му даваръ едно писмо. да да си из-

Градски музей
инв. N 905